

Prámeň

Časopis gréckokatolíckych seminaristov Ročník XVI Číslo 4

- ✓ Mária ako vzor
- ✓ Dvere seminára opäť otvorené
- ✓ Hrdinovia z 50. rokov: „Nepoddať sa zlu!“

Prichádza čas, keď niečo staré končí a o niekoľko týždňov začne niečo nové pre mnohých z nás. Deti opustia brány škôlky aby mohli vykročiť na cestu nových poznání v škole. Mladí zasa skončia základnú školu a začnú chodiť na strednú. Tí zo strednej školy pôjdu na univerzitu. Niektorí dostali diplom a nájdu si prácu. Tí starší si to uvedomujú hlavne kôli svojim deťom, vnúčatám či blízkym.

Toto je zároveň čas, keď sa môžeme na chvíľu zastaviť a zhodnotiť čo bolo a pozrieť do budúcnosti čo chceme. Ježiš vraví svojim apoštolom „ Chod'te teda a učte všetky národy“ (porov. Mt 28, 19). Tu sa môžeme zamyslieť. Kto je vlastne apoštolom a čo má apoštol učiť? Môžeme povedať, že apoštoli sme my všetci. My všetci, ktorí vyznávame, že Ježiš je Pán. My sme jeho svedkami. Apoštol - svedok má učiť základnej veci - láske a to sa nedá inak ako vlastným príkladom. Skúsme začať malými drobnosťami, prejavmi lásky hneď. Niekedy stačí poďakovať manželke za obed, manželovi za to, že pokosil trávnik, deťom, že umyli riad, šoférovi za bezpečnú jazdu, predavačke za ochotu pomôcť, susede za dobrú radu. A na druhej strane skúsme vkladať lásku do maličkostí, ktoré robíme. S láskou prichystajme rodine raňajky. Pozdravujme úsmevom či dobrým slovom.

Nech tí okolo nás vidia svedka Ježišovej lásky. Nech vidia, že Ježiš je Pánom našich životov a to aj v maličkostiach. Nečakajme, začnime už dnes.

Martin Barna

Martin Barna
šéfredaktor

Bleskovky	2
„Raduj sa, zbožným kňazom víťazná odmena!“	4
V Kristových šľapajach (II.)	6
Deň otvorených dverí GKS	7
Cesty skúseností	8
Púť do Krakova	12
Rozhovor s Petrom Borzom	14
Prijmite Svätého Ducha	16
Predstavujeme kňazský seminár	18
(Ne)možné šťastie?	20
Zábavník	22
Rozjímanie	24

REDAKČNÁ RADA:
ZODPOVEDNÝ ZA VYDANIE:
PhDr. Marko Rozkoš, PhD.

ŠÉFREDAKTOR:
Martin Barna

GRAFICKÁ ÚPRAVA:
Luboš Pavlišinovič
Kamil Ganóczy

REDAKČNÁ RADA:
o. Jozef Paraska, CSsR
Martin Dudok
Martin Krišš
Pavol Burda
Tomáš Mikunda

FOTO:
Alexander Duľa
Michal Vadrna
archív redakcie

ADRESA REDAKCIE:
Sládkovičova 23
080 01 Prešov
www.gojdic.sk
www.unipo.sk/pracoviska/gks

Zo srdca ďakujeme za všetky Vaše príspevky a dary, ktoré ste s láskou darovali našim seminaristom cez Neinvestičný fond sv. Jána Krstiteľa.

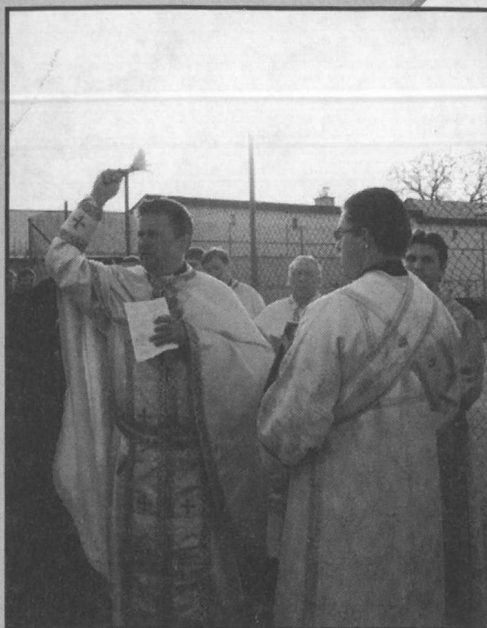
Predstavení seminára

TITULNÁ STRANA:
FOTOGRAFIA VLADYKU PETRA
Z ODPUSTOVEJ SLÁVNOSTI
V SEMINÁRI

**REDAKCIA SI VYHRADZUJE
PRÁVO NA ÚPRAVU ČLÁNKOV.**
Čas vydania: jún 2010
ročník XVI.
akademický rok
2009/2010

7. 4.

Vzácnou návštevou nás poctil gréckokatolícky kňaz a literát o. Jozef Tóth z Košíc. Podelil sa s nami o plody svojho kňazského i spisovateľského života.

23. 4.

Vo sviatok veľkomyšľovníka Juraja sme pri obchode okolo našej seminárnej kaplnky posvätili oziminy a všetky ovocné stromy v seminárnej záhrade.

22. 4.

Navštívilo nás jedenásť kandidátov na prijatie do kňazského seminára, aby okúsili štipku seminárneho života. Spoločnou modlitbou, rozhovormi s predstaviteľmi a seminaristami spoznávali povolanie vložené Pánom do ich srdc.

27. - 28. 4.

„Cirkev v okovách“, takto znie názov vedeckej konferencie, usporiadanej našou fakultou pri príležitosti 60. výročia likvidácie Gréckokatolíckej Cirkvi na Slovensku. Svojou účasťou sme vyjadrili našu príslušnosť k tejto súčasťi Kristovho tela.

2. 5.**Stretnutie**

s obyvateľmi mesta, kde sa počas celého akademického roka zúčastňujeme na seminárnej formácii, sme sa aj tohto roku zúčastnili na podujatí Prešovčania Prešovčanom.

8. 5. a 16. 5.**V Košickej**

i Prešovskej eparchii sme slávili 1. ročník Family day-Deň rodiny, kde sme prispeli svojou aktívnou účasťou.

9. 5.**Odpustová**

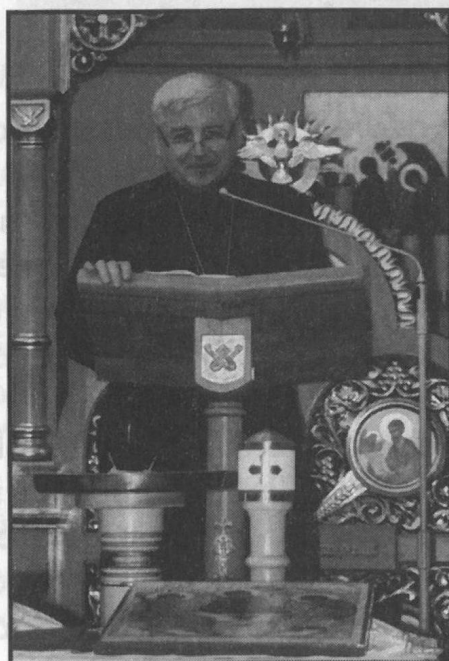
slávnosť pri nohách blahoslaveného biskupa Vasil'a Hopka v Hrabskom sa pre nás stala príležitosťou stretnúť sa a povzbudiť sa vo viere s veriacimi Prešovskej eparchie.

22. 5. a 27. 5.

Diakonskú vysviacku prijali traja seminaristi z Košickej eparchie v Michalovciach a siedmi seminaristi z Prešovskej eparchie v katedrálom chráme v Prešove.

28. - 29. 5.**Duchovnou**

obnovou o Márii-Matke kňazov nás počas dvoch dní sprevádzal vladyka Ján Babjak, SJ. Podelil sa s nami o svoje bohaté skúsenosti z duchovného života.

Od marca do júna sme si v Roku kňazov každý mesiac uctievali jedného z našich blahoslavených.

Fotografie relikvií nájdete na zadnej strane obálky.

„RADUJ SA, ZBOŽNÝM KŇAZOM VÍTAZNÁ ODMENA!“

Práve tento citát ukazuje najlepší vzor pre služobné i všeobecne krstné kňazstvo, o ktorých bola reč v predchádzajúcich číslach. V celom Akatiste k Presvätej Bohorodičke je mnoho krásnych citátov, ktoré ju ospevujú. Z nášho pohľadu nám však tento citát najkrajšie a najlepšie ukazuje budúcnosť každého kresťana.

„Raduj sa, zbožným kňazom víťazná odmena!“

Ak ty, ako kresťan, hľadáš niekoho, kto ti pomôže viac sa pripodobniť Kristovi, tak v Márii nachádzaš stále ten najkrajší vzor. Či si kňaz alebo laik, Mária sa ti stále ukazuje ako tá, ktorá vie čo práve prežívaš, s čím sa trápíš a čo prekonávaš. Pre kňaza sa ukazuje Mária ako tá, ktorá dokázala v každej chvíli slúžiť Bohu aj za cenu vlastného utrpenia a pre laika sa ukazuje ako tá, ktorá bola „obyčajným“ neobyčajným človekom.

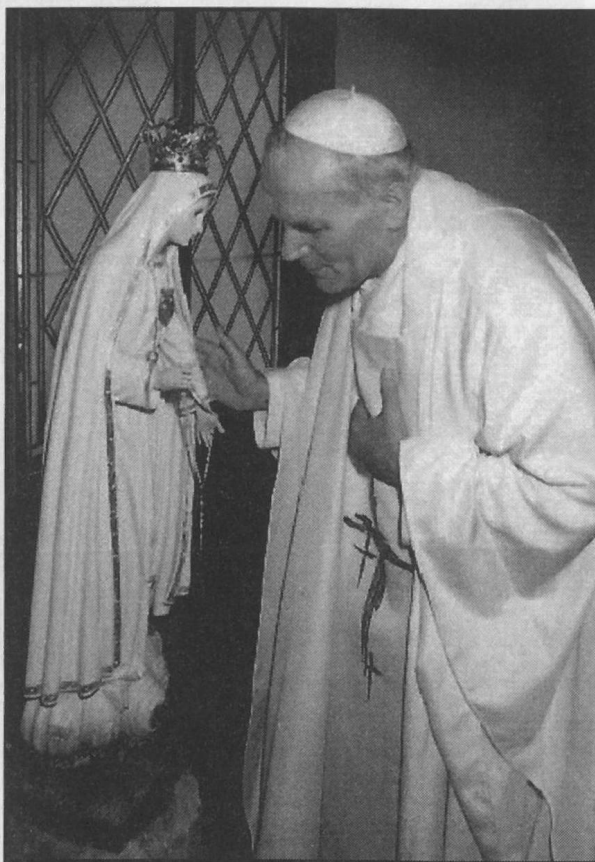
„Raduj sa, zbožným kňazom víťazná odmena!“

Pri krste som prijal všeobec-

né kňazstvo, ktoré ma povoláva a usmerňuje každú chvíľu prežívať ako kresťan, ako ten, ktorý je odovzdaný do rúk Boha. Mária, keď k nej prichádza anjel, si plne uvedomuje, čo ju ako matku Mesiáša čaká. Mohla si zvoliť tú ľahšiu cestu a povedať anjelovi nie, avšak ona robí to, čo v tej chvíli sa ukazuje ako najdôležitejší úkon zo strany človeka: všetko odovzdáva do rúk Boha. V tomto úkone sa ukazuje ako vzor pre každého pokrsteného kresťana v odovzdanosti Bohu.

„Raduj sa, zbožným kňazom víťazná odmena!“

Vkladaním rúk biskupa ste boli prijatí do hierarchického kňazstva a bola vám zverená určitá služba. Neexistuje lepší vzor pre služobného kňaza ako Mária. Na výzvu archanjela, ktorou sa mení celý jej život (a v neposlednom rade aj dejiny celého ľudstva) ona odpovedá vetou, ktorá každého človeka usvedčuje z nechoty slúžiť: „Hľa služobnica Pána, nech sa mi sta-

Celý tvoj, Mária

ne podľa tvojho slova.“ (Lk 1,38). Vo chvíli, keď by asi každý človek volil to lepšie a istejšie pre seba ona sa vydáva na cestu neistoty, nepochopenia a odvrhnutia, lebo si je vedomá svojej úlohy a služby, akou ju obdarúva Boh. Nie som ja častokrát ten, ktorý si volí všetko ostatné, len nie službu? Ktorý vidí iné, oveľa dôležitejšie veci ako svoju službu?

„Raduj sa, zbožným kňazom víťazná odmena!“

Aby sme neostali len pri Zvestovaní, pozrime sa na Máriu aj v najťažšej chvíli jej života, na Golgote. Vo chvíli, keď ona ako matka stráca svojho jediného syna, ktorý umiera najpotupnejšou smrťou na kríži, jej vnútro je síce bolesťou preplnené, ale zároveň aj pokojné, lebo verí, že jej syn vstane z mŕtvych, lebo viera jej prináša pokoj do srdca. Ako človek cíti obrovskú bolesť pri strate jediného syna, ale ako prvý a pravý kresťan očakáva radostné vzkriesenie a ukazuje nádej, ktorá ide až za hrob. V tom sa nám nielen stáva vzorom, ale zároveň nám ukazuje aj cestu prekonania môjho osobného kríža. Až po kríži prichádza vzkriesenie.

„Raduj sa, zbožným kňazom víťazná odmena!“

Ježiš ju opúšťa a poberá sa k svojmu Otcovi a ona ostáva spolu s učeníkmi na modlitbách a očakáva „Otcovo prisľúbenie, o ktorom ste počuli odo mňa...“ (Sk 1,4) Zostupuje Svätý Duch a jej život nabere nový význam. Prichádza jej skutočný ženich a ona pohltená jeho láskou prežíva zvyšok svojho života. Aj

my dnes môžeme volať: „Príď Svätý Duchu, príď na mocný príhovor nepoškrveného srdca Panny Márie, tvojej milovanej nevesty.“

„Raduj sa, zbožným kňazom víťazná odmena!“

Tradícia nám hovorí, že po skončení pozemského života ju nebeský Otec berie k sebe do neba a udeľuje jej korunu večnej slávy. Završuje to, k čomu ju povolal už archanjel Gabriel. Jeho plán pre teba a pre mňa sa ukazuje v plnosti práve na nej.

„Raduj sa, zbožným kňazom víťazná odmena!“

Pri Zvestovaní prijímaš Ježiša do svojho vnútra aby sa mohol na tomto svete narodiť práve skrze teba. Pri kríži stojíš a prijímaš ju za svoju skutočnú matku, ktorú ti odovzdáva Ježiš: „Hľa, tvoja matka!“ (Jn 19,27) Vo večeradle čakáš na Svätého Ducha a túžiš po zjednotení s ním. Mária vidí túžbu tvojho srdca a pozýva ťa do svojho srdca, aby si v nej celý život zakúšal spoločenstvo s Otcom, Synom a Svätým Duchom.

„Raduj sa, zbožným kňazom víťazná odmena!“

Kňaz podľa srdca Márie; služba, ochota trpieť, odovzdanosť do Božej vôle či pokora. Toto je cesta pre každého. Kráčať po ceste, ktorou predo mnou už prešla moja Matka, nasledovať ju a tak sa raz spoločne s ňou tešiť vo večnosti. Boží plán pre teba a pre mňa, či už ako kňaza alebo laika je kráčať s Matkou, ktorá ťa stále pochopí a podrží. Ona je tá, ktorá je tvojou skutočnou Matkou.

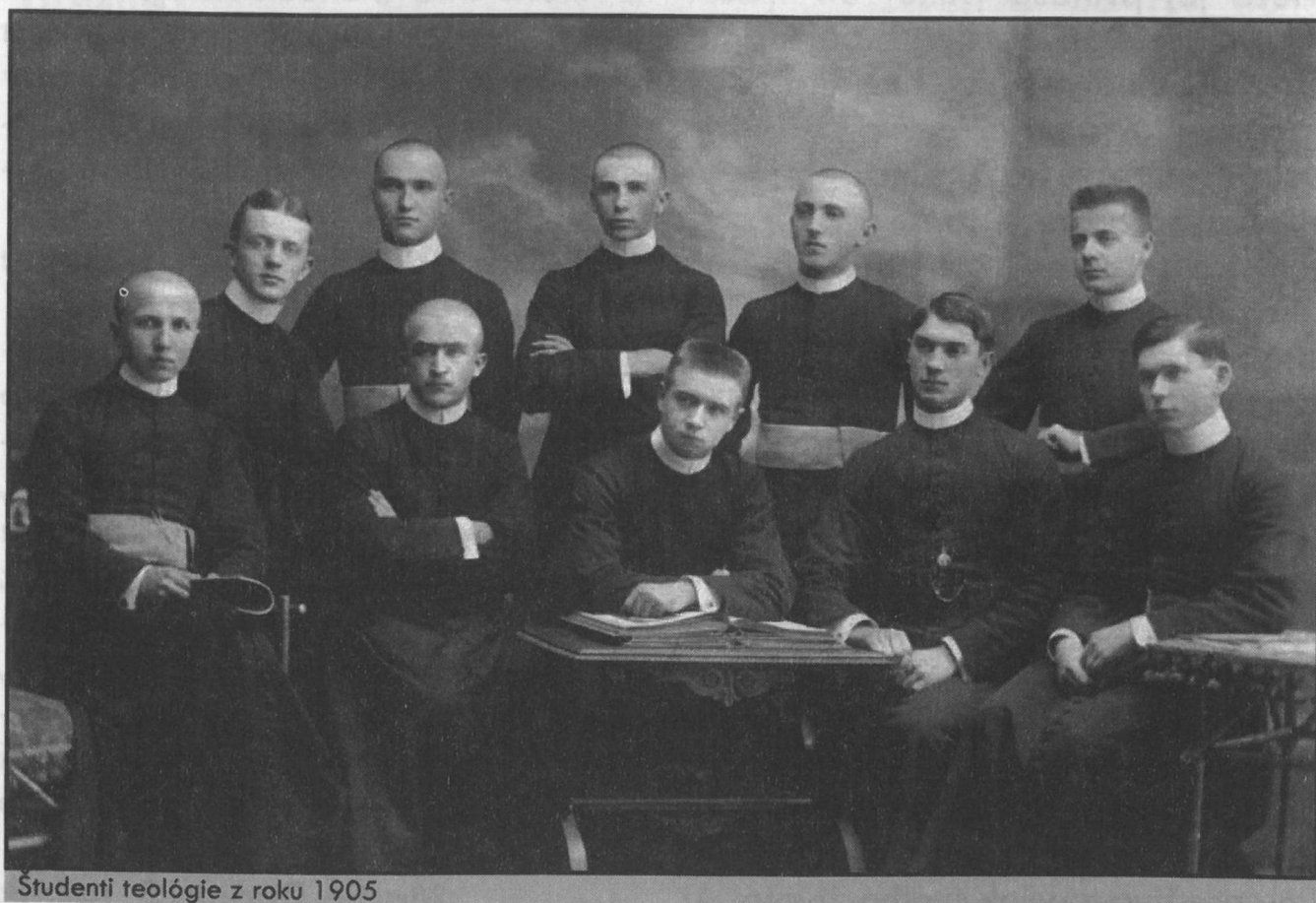
Martin Dudok, 5. ročník

V KRISTOVÝCH ŠĽAPAJACH (II.)

(pokračovanie z minulého čísla)

Založenie vlastného Gréckokatolíckeho kňazského seminára v Prešove spadá do čias pôsobenia biskupa Mikuláša Tótha (1876 - 1882). Rektorm seminára sa stal kanonik Alexander Rojkovič, špirituálom Bartolomej Janický a prefektom Ján Gojdič. V roku svojho otvorenia mal 12 seminaristov. O rok neskôr, keď mal seminár všetky štyri ročníky, ich počet vzrástol na 22. Prijatí seminaristi pochádzali prevažne z rodín kňazov, kantorov a remeselníkov. Vzdelanie poskytovali spočiatku 4 kňazi a dvaja laici – civilný právnik a mestský lekár. Seminaristi počas formácie vykonávali pomocnú funkciu na biskupskom úrade (zapisovatelia) a v učiteľskom ústave (katechéti). V procese formovania vzdelania v teologických disciplínach pomáhal spolok sv. Atanáza založený na konci 19. storočia. Zo seminára posielal biskup nadaných seminaristov na univerzitné štúdiá do Budapešti a Ostrihomu. Odtiaľ sa do eparchií vracali osobnosti, ktoré neskôr pomáhali rozvoju prešovskej eparchie. Do začiatku 20. storočia z tejto domácej inštitúcie vzišlo viac ako 60 kňazských povolání.

Peter Jambor, 4. ročník
Peter Varga, 5. ročník

Študenti teológie z roku 1905

DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ

Prechádzajúc okolo kňazského seminára v Prešove sa iste mnohí s odstrašujúcim pohľadom pozerajú na vysoký plot s hrotmi na vrchu a kladú si otázku, čo to je za inštitúciu?! Dokázat' našim blízkym i vzdialeným známym, že nie sme väzením a priblížiť im život v seminári bolo cieľom nášho veľkého Dňa otvorených dverí, ktorý sa odohral v krásnu slnečnú sobotu 5. júna 2010. Aj napriek povodniam v okolí si mnohí našli čas, prišli k nám a s odvahou prekročili prah seminára. Tu sme ich privítali my - seminaristi s predstavenými a eparcha územia, vladyka Ján Babjak. Vážnou, ale i zábavnou formou diskusie i scénok sme priblížili hodnotu seminárnej formácie ku kňazstvu; vtipným prevedením sme predstavili denný program i aktivity všetkých nás. Spoločným

obedom sme vytvorili spoločnosť pri stole; následná prehliadka budovy seminára nevytviedala len o našej poriadkumilovnosti, ale aj o kvalite života a podmienkach pre formáciu. Jednotu srdc sa nám podarilo vytvoriť v kaplnke pri modlitbe molebenu k blahoslavenému biskupovi Pavlovi Petrovi Gojdičovi, ktorý je patrónom seminára. Gosplelovým koncertom seminárnej skupiny Anastasis a krásnymi dojmami sme ukončili našej stretnutie.

S vďakou v srdci spomíname na všetkých vás, ktorí ste si našli čas a poctili nás svojou návštevou.

Tomáš Mikunda, 4. ročník

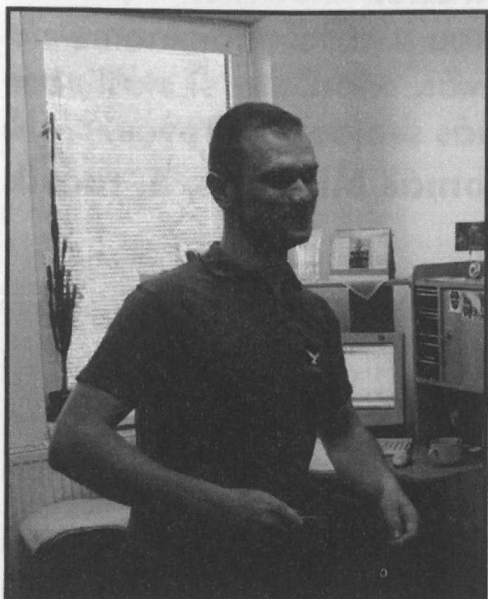

CESTY SKÚSENOSTÍ

Naplnení novými skúsenosťami zo života sa k nám do seminára po pastoračnom ročníku vrátia šiesti bratia seminaristi. Počas celého roka pôsobili v rôznych organizáciách, kde čerpali životné skúsenosti, získavali nové pohľady, obohacujúce zážitky, a o ktoré sa s nami podelili v tomto krátkom interview.

MIKULÁŠ JANČUŠ: GRÉCKOKATOLÍCKA CHARITA PREŠOV A REDAKCIA ČASOPISU SLOVO

V čom ti pomohla formácia troch rokov v seminári pred pastoračným ročníkom?

Tri roky formácie v seminári ma pripravili na jednu dôležitú vec - byť stále pripravený na akúkoľvek zmenu, vedieť ju prijať a rýchlo sa na ňu adaptovať. Ale bolo toho omnoho viac, no toto sa mi počas života na pastoračnom ročníku zišlo asi najviac.

V čom ťa obohatil pastoračný ročník?

Celá formácia v kňazskom seminári je jednou cestou, ktorá má svoje etapy. Ťažšie úseky sa striedajú s tými menej náročnými. Presne takto som to vnímal aj počas pastoračného ročníka. Najviac ma však obohatili tie ťažké úseky, čiže chvíle, kedy Boh vstupoval do mojich predstáv a plánov.

Ako sa ti darilo pri práci s ľuďmi, medzi ktorými si pôsobil?

Počas týchto niekoľkých mesiacov som mal možnosť spoznať množstvo ľudí, či už to boli kolegovia, klienti Charity alebo čitatelia a prispievatelia časopisu Slovo. Všetkých však spájalo jedno - boli súčasťou mojich dní, ktoré som prežíval. Každý z nich bol jedinečný a snažil som sa ich tak aj vnímať a pristupovať k ich životným osudom.

JURAJ MOŠČÁK: DORKA - CENTRUM PRE OBNOVU RODINY

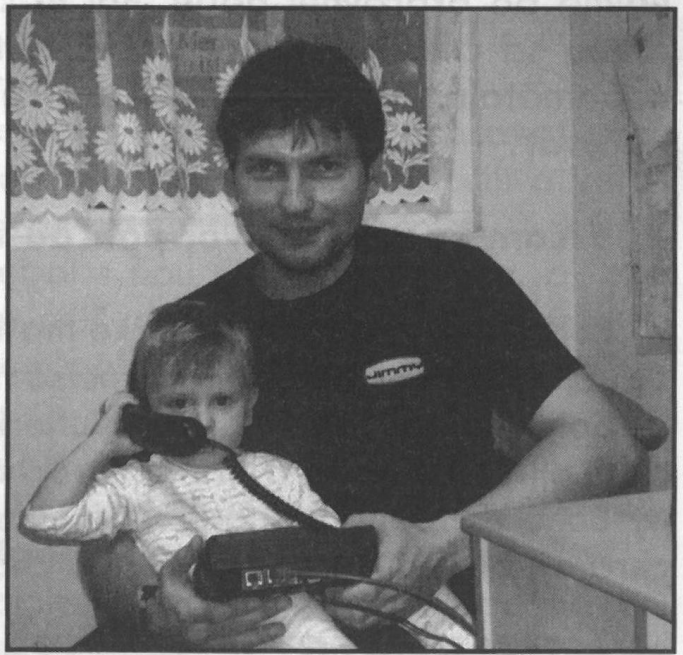
Je podľa teba pastoračný ročník dôležitý? Ak áno, prečo?

Podľa môjho názoru je dôležitý. V živote človeka každá udalosť je tvorí

niečim obohacujúca. Pastoračný ročník bol pre mňa jednou z dôležitých zastávok na ceste skúsenosti, nekonečnej nádeje a života s Kristom.

Čo ťa najviac prekvapilo počas pastoračného ročníka?

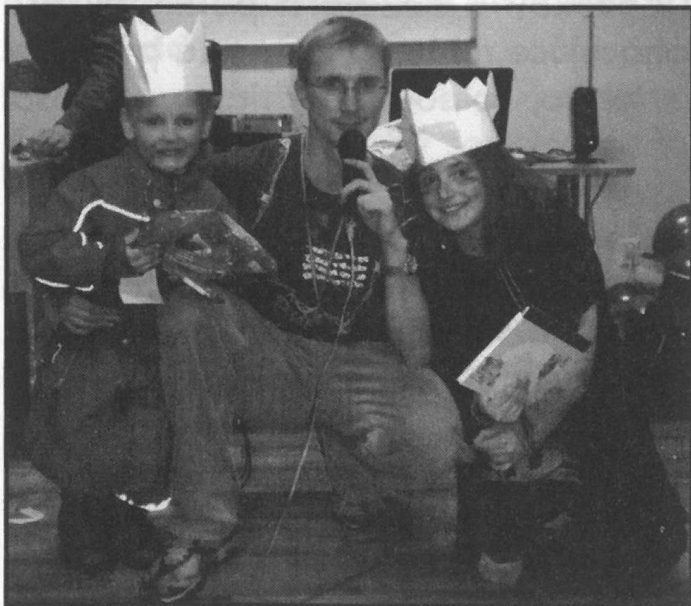
Bolo toho veľa, ale dve veci ma oslovili najviac. Prvou bolo zistenie, že poučky, čiže teória, čo som sa naučil z kníh, v praxi nie vždy funguje. A ďalším prekvapením bolo to, že som sa asi naučil viac od klientov ako oni odo mňa.

Čo by si zmenil na svojom pastoračnom ročníku, ak by sa to dalo vrátiť?

Netušil som, aký plán má so mnou Boh tento rok, ale nič z toho, čo som zažil, by som nezmenil. Pastoračný ročník bol pre mňa jedným veľkým dobrodružstvom s Kristom, počas ktorého ma Boh formoval a veľa toho naučil...

MARTIN MIŇO: DORKA - CENTRUM PRE OBNOVU RODINY

Aké praktické skúsenosti si z tohto roku raz odnesieš do pastoračie?

Ak sa spätne pozriem na moje doterajšie pastoračné pôsobenie, pastoračný ročník je po fakulte moja druhá farnosť. Aj tu som stretol rôznych ľudí a spoznal nové problémy. Hovorí sa, že človek má dve uši a jedny ústa, preto by mal viac počúvať ako hovoriť. Po čase som si uvedomil, že dôležitejšie je

počúvať než presviedčať a jednoduchá otázka je silnejšia ako hlboká odpoveď.

Čo si určite nečakal ako náplň svojej práce?

Počas pastoračného ročníka sme bývali v zariadení, preto sme si nepriamo nast'ahovali prácu aj domov. Často sa stávalo, že som pracoval

najmä po pracovnej dobe. Bol to stav, keď som si mal vybrať či musím alebo sa chcem venovať našim deťom. Prekvapilo ma tiež, že ľudia si nepamätajú, čo im hovoríte, ale cenia si, ak ste s nimi a snažíte sa ich počúvať.

V čom sa zmenil tvoj pohľad na život počas pastoračného ročníka?

Počas môjho pobytu v Dorke ma Boh usvedčil z egoizmu, pochopil som, že „ak Pán nestavia dom, márne sa namáhajú tí, čo ho stavajú.“ (Ž 127, 1)

Som iba obyčajný nástroj a utierka, pomocou ktorej chce Boh umyť ľudom okná ich domu a priniesť trochu viac svetla do ich života. Som vdáčný Bohu za túto skúsenosť, lebo mi ukázal, že mojou úlohou nie je naplniť chrámy, ale naučiť sa počúvať a chápať.

MICHAL GALMUS: GRÉCKOKATOLÍCKE MLÁDEŽNÍCKE CENTRUM BÁRKA V JUSKOVEJ VOLI

Ako sa ti darilo v komunikácii s ľuďmi, medzi ktorými si pôsobil?

Spočiatku ako s každým cudzím človekom, skôr ostýchavo a lakonicke. Postupne som si ku každému snažil nájsť cestu a s každým som sa učil rozprávať.

S akým obohatením sa vrátiš v septembri do seminára?

Počas tohto roka som získal veľa zážitkov a tiež veľa podnetov pre reflexiu. No poukázať na to ozaj obohacujúce mi teraz pripadá priskoro. Myslím, že až časom vypláva na povrch to, čo som si odtiaľto odniesol a ako to môžem využiť v živote.

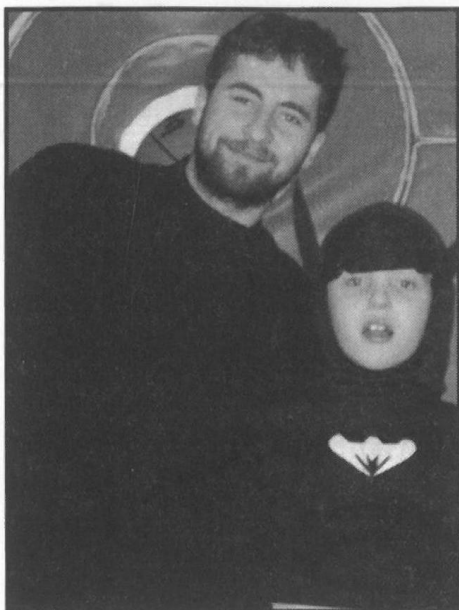
Čo si určite nečakal ako náplň svojej práce?

Na túto otázku naozaj neviem odpovedať, pretože som vedel do akých pomerov idem a tak som čakal skutočne rôznorodú prácu, či už vonku, v kancelárii alebo pre mládežnícke centrum. Jednoducho povedané: tu v Bárke robí každý všetko.

TOMÁŠ LEŠKO: SÚKROMNÁ Špeciálna ZÁKLADNÁ ŠKOLA SO Špeciálnou MATERSKOU ŠKOLOU PRE DETI S AUTIZMOM

Čo si určite nečakal ako náplň svojej práce?

No očakával som asi všetko. Vedel som, že budem tzv. „dievča pre všetko“ a vôbec mi to nevadilo, pretože každý deň som zažil niečo nové. Raz som bol počítačový technik, inokedy opravár, „sekretárka“, ale hlavnou náplňou mojej práce bola asistencia pri deťoch v škôlke.

Ako sa ti darilo v komunikácii s ľuďmi, medzi ktorými si pôsobil?

Ďakujem Bohu, že som mohol pracovať s tak úžasnými ľuďmi, ktorí ma veľa naučili a veľmi pomohli počas pastoračného ročníka. A komunikácia? Nebol s ňou žiaden problém, aj keď som sa tam cítil ako „mladé ucho“ a nebude v nej problém pokračovať ani v budúcnosti.

Pastoračný ročník je novou životnou skúsenosťou. Ako táto skúsenosť ovplyvnila tvoju pravidelnosť, či vytrvalosť v modlitbe?

Tento rok mi ukázal, kde sa nachádzam vo vzťahu s Bohom. Prežil som čas tvrdej skúšky mojej vernosti Bohu v modlitbe. Aj keď moja modlitba nebola pravidelná ako v seminári – večierne, utierne, pobožnosti, ale bola o to hlbšia. Našiel som v nej zalúbenie, potechu, život.

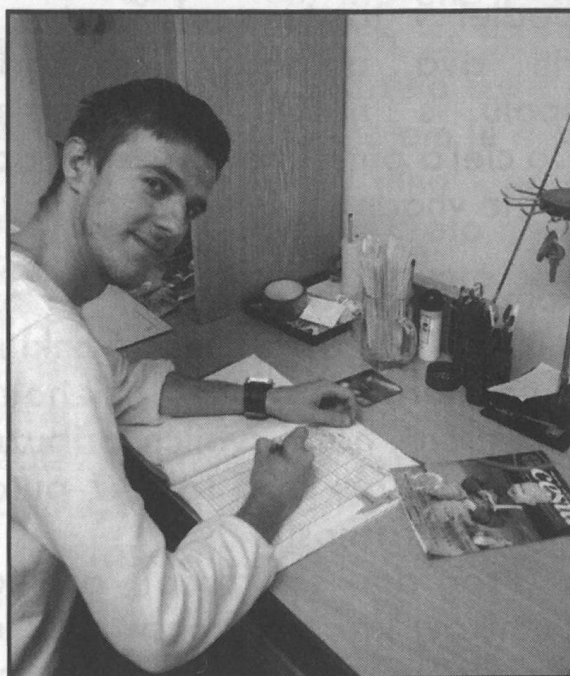
TOMÁŠ METÝL: GRÉCKOKATOLÍCKA CHARITA PREŠOV A REDAKCIA ČASOPISU CESTA

S akým obohatením sa vrátiš v septembri do seminára?

Určite to bol iný rok ako tie v seminári. A obohatenie? Skôr by som to nazval novým pohľadom na ľudí bez domova.

Pastoračný ročník je novou životnou skúsenosťou. Ako táto skúsenosť ovplyvnila tvoju pravidelnosť, či vytrvalosť v modlitbe?

Tento rok ma utvrdil v tom, že ak človek kráča sám, nemá šancu. S pravidelnosťou a vytrvalosťou to nebolo také jednoznačné, ale veľmi ďakujem farnosti Prešov – Sekčov, tam som zažil výborné spoločenstvo cirkvi.

Aká udalosť, okamih ťa počas pastoračného ročníka oslovili najviac?

Návšteva a pobyt v nocľahárni v Bratislave. Tam som videl ako dobré srdce dokáže pomáhať, aj keď nemá financie.

SPOLOČENSTVO NAŠEJ CIRKVI V KRAKOVE

Jednou z charakteristík Katoľickej Cirkvi je to, že je spoločenstvom putujúcim k jej Pastierovi, ktorý ju miluje a položil za ňu život. Práve túto pravdu o Cirkvi bolo možné zažiť na Metropolitnej púti Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove v Poľsku, ktorá sa konala 15. 5. 2010. Spoločenstvo Cirkvi, ľudí zjednotených v modlitbe a vo viere, putovalo k nohám milosrdného Krista a náš seminár, ako súčasť tohto spoločenstva, tam nesmel chýbať. Náš podiel v tomto spoločenstve tvorili dva autobusy seminaristov, spolu s našimi predstavenými. Do cieľa púte sme dorazili v dostatočne vhodnom čase na to, aby sme sa ešte pred začiatkom programu stihli zoznámiť s prostredím Sanktuária a nádhernej baziliky Božieho milosrdenstva, nájsť svojich príbuzných a priateľov, ktorí taktiež putovali z našich farností.

Program sa začal privítaním pútnikov, ktoré vykonal otec arcibiskup Ján, hlavný pastier našej Cirkvi, ktorý taktiež putoval s jemu zvereným spoločenstvom k milosrdnému Kristovi. Nasledovala modlitba svätého ruženca, po ktorej prišiel na rad polhodinový program Seminárneho speváckeho zboru

sv. Romana Sladkopevca. Tejto časti programu sa zúčastnil aj krakovský arcibiskup a kardinál Stanislav Dziwisz, ktorý sa pred začiatkom svätej liturgie prihovril celému nášmu spoločenstvu. Svätá liturgia pre mňa osobne bola veľkým zážitkom. Otcovia biskupi Ján Babjak, Milan Chatur a Ján Eugen Kočiš, množstvo našich kňazov a hlavne veľký počet našich veriacich (okolo 6000 osôb) otváralo svoje srdcia a prijímalo Božie slovo – Ježiša Krista. V týchto chvíľach som zažíval silu modlitby v spoločenstve bratov a sestier, ktorí sa túžia stretnúť so svojim spoločným nebeským Otcom. Ved' sám Ježiš nám to prisľúbil: „Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ (Mt 18,20)

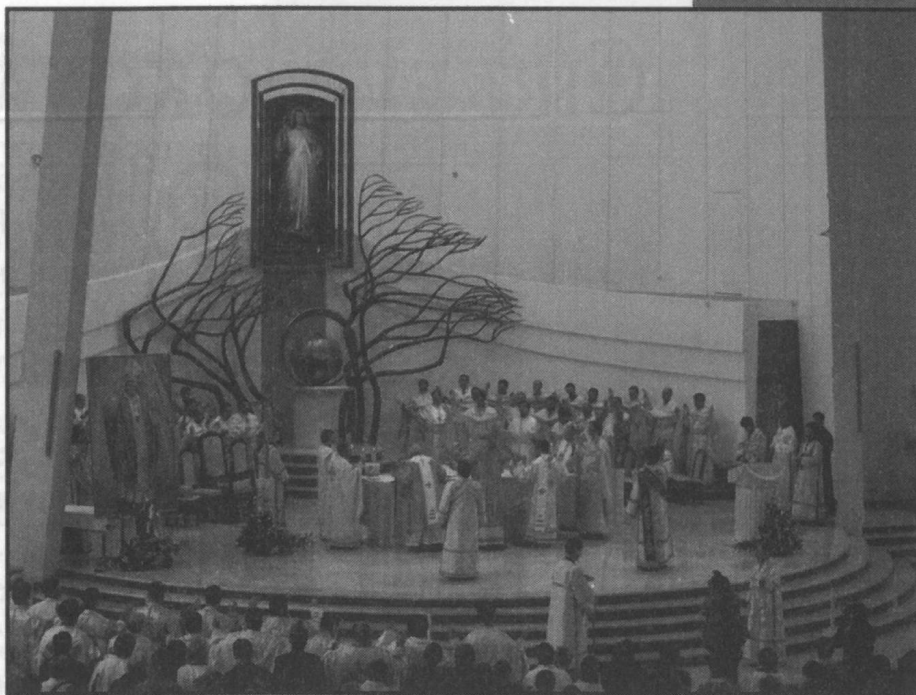
Po takomto nasýtení ľudských duší bolo potrebné nasýtiť aj hladné telá. Urobili sme tak v čase obeda, a využili sme aj čas na návštevu samotného Sanktuária, kde sme si mohli uctiť relikvie svätej sestry Faustíny a originálny obraz milosrdného Krista, pred ktorým sa sama modlila; či slovenskú kaplnku, nachádzajúcu sa na prízemí komplexu baziliky.

Program ďalej pokračoval gospelovým koncertom nášho kňaza Petra Milenkyho, prednáškou sestry Clarety

o Božom milosrdenstve a Akatistom k Ježišovi Kristovi. Vyvrcholením celej púte bola modlitba Korunky k Božiemu milosrdenstvu o tretej hodine popoludní. V Poľsku majú túto modlitbu v obl'ube, o čom svedčí fakt, že sa vysielala v dvoch Poľských rádiách a v jednej televízii. Po modlitbe

sa nám ešte prihovorel krakovský biskup Jan Zajac, ktorý nám poďakoval za hojnú účasť a naše svedectvo. Celkom na záver, nášmu spoločenstvu posvätil ružence a obrázky a dal požehnanie na cestu domov vladyka Ján.

Na tomto mieste je vhodné vydať svedectvo o tom, aké veľké milosti som, ako jeden z pútnikov, mohol získať. Pán ku mne hovoril skrze vyobrazenie na stene za oltárom. Vyobrazenie na stene vo svätyni baziliky Božieho milosrdenstva vyjadruje obraz, na ktorom zo zeme vyrastajú suché konáre. Tie sú zohnuté, naklonené k zemi, pričom nad tým všetkým sa nachádza obraz milosrdného Krista. Ako som hľadel na túto stenu a zároveň rozmýšľal nad svojím životom, uvidel som v tom seba. Tak ako tie stromy, ktoré sú pod vplyvom nepriaznivého vetra zohnuté, tak aj môj život je častokrát tlačný k zemi rôznymi trápeniami, ťažkosťami alebo tlakmi

Slávenie svätej liturgie v sanktuáriu Božieho milosrdenstva v Krakove

z mnohých strán. To isté robia moje hriechy, keď mi núkajú inú cestu ako je prirodzený smer, ktorým je nebo - Boh. V tom všetkom som uvidel a spoznal, že nad týmto všetkým je Ježiš - ten, ktorého láska ku mne je až taká veľká, že položil za mňa život; ten, ktorého ruka je stále žehnajúca a postojom je stále On prvým krokom ku mne - naloženému a padnutému. Preto nie je dôvod na kapituláciu v živote, lebo Boh je so mnou a s nami. Stále bol, je a bude uprostred nášho života, ako ten, ktorý hovorí: „Pokoj vám“. Nezáleží na tom, aké veľké je naše trápenie, lebo jeho láska je väčšia. Je to láska Otca, uzdravujúca a dávajúca život. Len je potrebné Mu uveriť. Toto ponúka spoločenstvo Cirkvi, spoločenstvo ľudí, uprostred ktorých žije a pôsobí Kristus. A ja ďakujem Bohu za moju Cirkev, za spoločenstvo viery, ktoré som zažil v Krakove.

Ján Fedorišin, 2. ročník

CIRKEV V OKOVÁCH

O nedávnej konferencii *Cirkev v okovách totality*, ktorá sa uskutočnila na našej Gréckokatolíckej teologickej fakulte, sme sa porozprávali s historikom ThDr. Petrom Borzom.

Prečo je dôležité pripomínať si toto historické výročie?

Musíme sa z minulosti poučiť. Cez toto poznanie minulosti a poznanie aj takýchto nepríjemných dátumov, ktoré postihli celú našu spoločnosť (aj keď najväčší dopad je na našu cirkev) sme povolaní, aby sme sa učili o tom, že totalita a akékoľvek prejavy proti pravde a slobode sú škodlivé ako pre jednotlivca tak i spoločnosť. Taktiež nás to vedie k spomienke na pamiatku tých, ktorí vytrvali. Pripomenúť si ich odkaz: Netreba sa poddávať zlu, netreba ohýbať chrbát. Treba stáť na strane dobra a slobody.

Nielen u nás, ale aj v zahraničí sa snažila totalitná moc o likvidáciu Gréckokatolíckej cirkvi. Prečo práve táto cirkev bola štátnej moci „trňom v oku“?

Nie je to ľahká otázka. Odpoveď je potrebné vidieť v širšom rozhl'ade. Komunistická moc potrebovala podmaniť spoločnosť vo všetkých oblastiach. Jedinou slobodnou, nepodrobenou organizáciou (dokonca organizovanou zo zahraničia) bola katolícka Cirkev. Oslabiť jej moc a podmaniť si ju bolo

cielom. Ten sa naplňal viacerými postupnými krokmi: zavedenie proticirkevných zákonov, obmedzenie tlače, pozemková reforma (Cirkvi boli odňaté pozemky), do toho zapadá aj likvidácia kláštorov a celková likvidácia Gréckokatolíckej cirkvi. Aj keď bola v menšine, bola súčasťou Katolíckej cirkvi. Tak sa po skúsenostiach z okolitých krajín javilo blízke prepojiť ju s Pravoslávnu cirkvou, ktorá v tom čase už spolupracovala s režimom. Bol to teda útok proti Cirkvi ako takej.

Čo bolo prínosom tejto konferencie?

Zazneli príspevky nielen zo Slovenska a Čiech, ale z viacerých krajín: Rumunska, Litvy, Ukrajiny. Sú to oblasti, o ktorých sme vedeli, že podstúpili podobný historický vývoj. Na mňa najviac zapôsobil príspevok gréckokatolíckeho biskupa Berceu z Oradei v Rumunsku, ktorý hovoril nielen o historických faktoch, ale aj o vlastnej skúsenosti. Bol tajným kňazom a neskôr sa stal biskupom. To pomáha i nám vidieť likvidáciu Gréckokatolíckej cirkvi nielen v hraniciach ČSR, ale v spoločnom obraze strednej Európy, ktorá bola pod tlakom komunizmu z každej strany. Napokon práve v Rumunsku bol postup ešte krutejší, ako u nás.

Čo si pod týmto možno predstaviť?

V Rumunsku totalitná moc vraždila biskupov a kňazov, na Ukrajine

zabila biskupa Tedodora Romžu v nemocnici. V každom prípade veľmi dôležitým výsledkom konferencie je to, že zazneli príspevky od autorov, ktorí sa tomu venujú. V zborníku z konferencie dostaneme komplexný celok, ktorý bude podávať osudy Gréckokatolíckej cirkvi v okovách komunizmu a totality nielen na úrovni našej krajiny.

V roku 1968 sa Gréckokatolícka cirkev ako prvá prihlásila o svoju existenciu. Rozvíjala sa v ilegality tak, že bolo jej tolerovanie neudržateľné? Ak by tak neurobila skupina našich kňazov, existovala by Gréckokatolícka cirkev dnes?

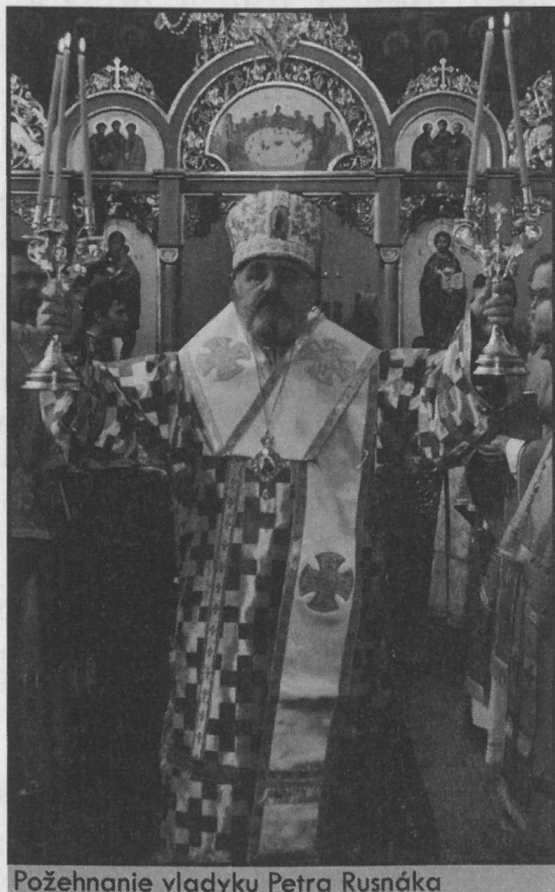
História nepozná „keby.“ Treba povedať, že „akcia P“ bola zo strany režimu nevydarená a cirkev existovala a rozvíjala sa v ilegality. Dávala o sebe vedieť formou listov i petícií od kňazov i laikov. Práve 60-te roky umožnili demokratizáciu spoločnosti. S odstupom času to môžeme vidieť, že za krátky čas – len pár mesiacov – sa podarilo využiť na obnovenie Gréckokatolíckej cirkvi. Tu možno vidieť veľké zásluhy „pražského okruhu“ kde bol biskup Hopko, a najmä „bratislavského okruhu“, ktorý reprezentoval Dr. Murín, ktorý vytvoril akčný výbor v Košiciach. V priebehu pár mesiacov sa to podarilo. V júni cirkev vystúpila z ilegality. Potom ale prišiel „august 1968“ a s ním „normalizácia“.

Za rozhovor ďakuje
Pavol Burda, 3. ročník

PRIJMITE SVÄTÉHO DUCHA (JN 20,22)

Duchovnú prípravu pred odpustovou slávnosťou sme v našom kňazskom seminári prežívali v duchu skúseností, o ktoré sa s nami prišli podeliť naši novokňazi. V utorok nám model Pána ako nášho kormidelníka predstavil o. Michal Pavlišinovič, keď povedal: „Náš život bude určite vystavený rôznym vetrom, búrkam a vlnobitiam, ak však zveríme kormidlo svojho života do Jeho rúk, On nás bezpečne dovedie do prístavu večného života.“

Obraz Boha ako dobrého Otca nám ponúkol o. Slavomír

Požehnanie vladyku Petra Rusnáka

Tarasovič. „Každý syn sa túži podobat' svojmu otcovi a aj my kresťania sme pozvaní práve k tomu, aby sme

Deň duchovnej prípravy vedený o. Michalom Pavlišinovičom

prežívali svoje synovstvo, aby sme sa tešili z toho, akého Otca máme, a aby sme sa mu čoraz viac pripodobňovali.“

„Vydat' sa cestou pýchy alebo cestou pokory?“ Odpoveď na otázku sme hľadali skrze slová homílie o. Miloša Barana.

Prijímať viac výhody alebo nevýhody, ktoré nám ponúka svet? „Kristus bol tým, ktorý prijal nevýhody,“ povedal nám o. Matúš Nastišin. Avšak tieto nevýhody sa stali výhodami pre nás, pretože nám priniesli výhodu v podobe otvoreného neba a večného života. Preto aj my sme pozvaní k prijímaniu nielen toho príjemného, ale aj ťažkostí a krížov.

Bezprostrednou prípravou na odpustovú slávnosť sa nám stalo

celonočné bdenie, ktoré sme začali slávením veľkej večierne s lítiou v sobotu 22. 5. Po nej nasledovala

Ján Eugen Kočiš, pražský pomocný biskup

sviatočná utiereň a na to modlitba prvého času. Čas tejto modlitby bol umocnený zborovým spevom hlasov a duchovnou jednotou seminaristov i predstavených kňazského seminára.

V deň odpustovej slávnosti sme v kňazskom seminári privítali všetkých našich ctených hostí a jednotomyseľne sme si modlit-

bou Akatistu k presväтому Duchu, svätou liturgiou a Molebenom k Svätému Duchu vyprosovali dary a milosti od láskyplného Otca. Slávnostný slúžiteľ a kazateľ, bratislavský eparcha Peter Rusnák, vo svojej homílii vyzval všetkých k budovaniu spoločenstva v našich rodinách, v seminárnych i v pracovných vzťahoch. Po obchode okolo seminárnej kaplnky a čítaní štyroch evanjelií sme spoločne zasadli za bohatý sviatočne prestretý stôl a mali možnosť toto spoločenstvo vytvoriť aj tu.

Spoločenstvo tvorené rozličnými ľuďmi vzájomne spájal Svätý Duch, ktorého sme od rána prosili o jedno srdce a jednu myseľ. Jeho dary a milosti spočinuli v našich dušiach, čo bolo možné nielen cítiť, ale skutočne aj zažiť. Ďakujeme dobrotivému a vernému Pánovi, že sme mohli zakúsiť vyplnenie jeho slova: „Hľa, ja na vás zošlem, čo môj Otec prisľúbil.“ (Lk 24,49)

Tomáš Mikunda, 4. ročník

Slávnostný obed po odpustovej slávnosti

PREDSTAVUJEME SEMINÁR

Ako vzniká prameň? Povrchová voda presakuje do hlbších vrstiev zemskej kôry a pretekaním hrubými vrstvami zeme sa čistí, filtruje a stáva sa podzemným prameňom. Stretáva sa s rôznymi látkami, ktorými sa nasycuje a obohacuje v pramenitú vodu. Na zem preniká prirodzeným vyvieraním v horských oblastiach a tu nám darúva vodu, ktorá nás sprevádza od nášho narodenia, až po posledný deň nášho života. Túto skutočnosť jej nepretržitej spätosti s naším životom si málokedy uvedomujeme.

Všetko, čím voda prechádza pod povrchom zeme, možno prirovnať k radostiam, snaženiam i zapieraniam počas tvorby nášho seminárneho časopisu Prameň, ktorý práve držíte v rukách. Jeho tvorba stojí na niekoľkých pilieroch. Prvým je redakčná rada časopisu, druhým sú predstavení nášho seminára a tretím jednotliví seminaristi. Každá naša činnosť je sprevádzaná a prehľbovaná modlitbou k Bohu, ktorého meno má byť týmto dielom oslávené.

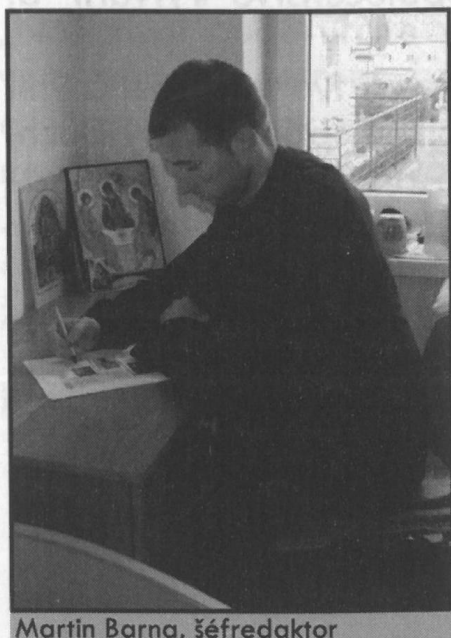
Čas, kedy voda mení svoj smer alebo pokračuje ďalej v ceste na povrch, nastáva počas pravidelných stretnutí redakčnej rady. Hlavné slovo má šéfredaktor a potom jednotliví redaktori, či grafici a distributéri, ktorí sú jej členmi.

Šéfredaktor

Ako hlavný redaktor nás motivuje k tvorivším námetom a hodnotnejším príspevkom. Voda nechce ostať pod zemou, ale hľadá, ako čo najľahšie preraziť na povrch. Práve šéfredaktor nás zjednocuje a mnohokrát povzbudzuje, keď vidí ochabnutie. Spolu s celou redakčnou radou vyberá tému daného ročníka, pričom sa drží tej, ktorá pramení z roka vyhláseného Svätým Otcom. Keďže štruktúra časopisu je počas jedného ročníka stabilná, rozdeľuje úlohy redaktorom naplňať tieto rubriky aktuálnymi článkami. Je zodpovedný za aktuálnosť a pútavosť jednotlivých stránok časopisu.

Redaktori

Sú v redakcii časopisu najpočetnejší. Počas celého

Martin Barna, šéfredaktor

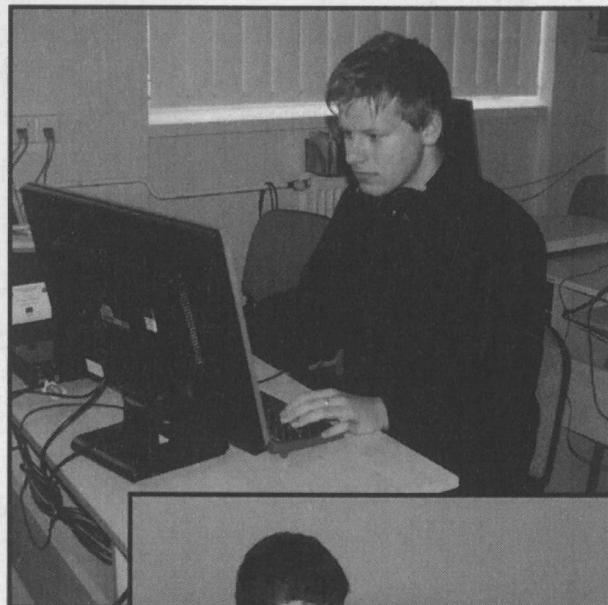

Martin Krišš, Tomáš Mikunda a Martin Dudok, redaktori

roka motivujú seminaristov k príspevkom vo forme svedectiev zo života alebo článkom na aktuálnu tému. Na stretnutiach redakčnej rady potom hodnotia, do akej miery sa im podarilo naplniť svoje úlohy, ktoré im boli zverené z predchádzajúceho stretnutia. Prostredníctvom nich sa uskutočňuje komunikácia medzi redakčnou radou a ostatnými seminaristami. Medzi náplň ich práce patrí aj jazyková korektúra článkov.

Grafici

Túto pozíciu zaujímajú seminaristi, ktorí si dobre rozumejú s počítačmi. Vkladajú už schválené články, ktoré prešli jazykovou úpravou do grafického editora. Pridávajú fotografie, nastavujú grafické parametre, aby bol časopis už na prvý pohľad príťažlivý. Podstata ich práce sa neupriamuje na obsah, ale na kvalitné vizuálne prevedenie, aby z pútavého Prameňa túžil piť každý.

Ľuboš Pavlišinovič a Kamil Ganóczy, grafici

Distributéri

Nastáva čas, kedy už voda prerazila na povrch. Vzniká prameň ako zdroj tečúcej vody. To je čas distributérov. Prichádza vtedy, keď sa nám do redakcie aktuálny časopis

Prameň dostáva už v hmatateľnej tlačenej verzii.

Keďže distribúcia nášho seminárneho časopisu sa deje prostredníctvom seminaristov, ktorí odchádzajú na prázdniny do svojich farností, úlohou distributérov je ponúknuť im ho v dostatočnom množstve.

Tak ako voda zaplavuje veľkú časť zemského povrchu a obmýva ho, aj my, gréckokatolícki seminaristi túžime, aby tento náš časopis obmýval a dotýkal sa čo najväčšieho počtu ľudí.

František Engel, Tomáš Miňo a Jozef Kavčák, distributéri

Martin Krišš, 4. ročník

(NE)MOŽNÉ ŠŤASTIE?

Nadišiel čas, kedy mnohí končia svoje štúdiá a stoja pred životnými rozhodnutiami. Na akú vysokú školu či do akého zamestnania? Iní možno stoja pred rozhodnutím vstúpiť či nevstúpiť do manželstva. Otázky, od ktorých závisia životy ľudí, lebo ony určujú ich šťastie.

Pred týmito otázkami však stojíme všetci a to každodenne. Ved' túžba po šťastí nás ženie každým dňom a snažíme sa robiť správne rozhodnutia, aby sme sa napokon šťastnými stali. No i keď všetci túžime po šťastí, každý z nás si ho predstavuje inak. Pre jedného je to kariéra, pre iného rodina a pre ďalšieho zas luxus.

Môžeme však povedať, že človek, ktorý dosiahne tento svoj cieľ, bude už šťastný a spokojný? Sám sa pamätám, kedy som ešte ako dieťa veľmi túžil po nejakej hračke (autíčko, bicykel, počítač). Moja radosť bola obrovská, keď som napokon túto vec dostal, ale trvala najviac tri dni. Potom sa to všetko akoby rozplynulo. Verím, že podobné skúsenosti máme všetci, a to nielen z detstva, ale i v dospelosti. Chce-

me niečo dosiahnuť, aby sme boli šťastní, ale napokon očakávané šťastie sa buď nedostaví vôbec alebo odíde skoro. Inokedy stačí prírodná katastrofa, zrada alebo smrť človeka, ktorý pre nás mnoho znamená, či strata kariéry a rúca sa nám celý život. Padá všetko, pre čo sme doteraz žili.

Prečo je tomu tak? Zdá sa, akoby na svete nebolo možné nájsť skutočné šťastie. Všetko, s čím sa každodenne stretávame, je len krátkodobé, ako napokon i my sami. Nič, čo okolo seba vidíme, nemôže nasýtiť našu túžbu po šťastí dokonale.

Čo teda? Sme odsúdení na život nešťastia? Je vôbec možné byť šťastným? Skúsme nájsť odpoveď vo Svätom Písme. Ľudské nešťastie, ako sa

zdá, začalo prvým hriechom, kedy Adam a Eva boli vyhnaní z raja a nemohli sa vrátiť. No samotný raj tu neznamená ani tak konkrétne miesto, ale vzťah s Bohom. Vyhnanstvo je zas symbol nemožnosti človeka vrátiť sa späť k Bohu, ktorý im šťastie zaistoval. A tak sa človek sám rozhodol pre šťastie bez Boha. To však nie je nič iné ako šťastie plytké a krátke.

Viem, ostáva otázka: „Dá sa to zmeniť?“ Žalostnou správou Písma je: „Nie! Človek toto zmeniť nemôže.“ A toto Boh veľmi dobre vedel. Preto On poslal svojho Syna, Ježiša Krista, aby uskutočnil to, čo človek z vlastných síl nedokáže: opäť nadobudnúť stratený vzťah s Bohom. V ňom sa totiž spojilo ľudské s božským. On obnovuje, čo bolo zničené – šťastie človeka. Teda predsa len môžeme byť šťastní. Ved' krstom naštení na Krista, sviatosťami posilňovaní a Eucharistiou vyživovaní môžeme mať podiel na šťastí, ktoré dáva Kristus; šťastí, ktoré je pramení zo vzťahu s Bohom.

Môžeme sa teda tešiť, lebo šťastie, po ktorom túžime je na dosah ruky. Je dané bez námahy, zadarmo. Stačí len prísť a vziať si ho. Naštepíť sa na Krista a nechať sa ním preniknúť. V ňom je totiž to, bez čoho je dokonalé šťastie človeka nemožné – vzťah s Bohom. Je to však na tebe. Pre čo sa rozhodneš? Pre plytké šťastie trvajúce tri dni alebo plnosť šťastia a radosti v Bohu?

Jaroslav Girovský, 4. ročník

APOPTHEGMATA

Presbyter stavec Izaiáš vravel, že ktosi z otcov povedal: „Človek musí získať predovšetkým vieru v Boha a neustálu túžbu po ňom; nevinnosť a to, aby sa neodplácal zlým za zlé, umŕtvovanie, pokoru, čistotu, ľudskosť a lásku k všetkým, poslušnosť, miernosť, veľkodušnosť, vytrvalosť a dychtenie po Bohu. Musí dosiahnuť, aby bez prestania vzýval Boha s vnútorným úsilím a v pravej láske, aby sa neobzeral späť, ale obracal pozornosť k budúcnosti a aby sa nespoliehal na svoje dobré skutky alebo na svoju službu, ale neustále, deň čo deň prosil o Božiu pomoc pre svoju budúcnosť.“

Ešte povedal: Istému mníchovi oznámili smrť jeho duchovného otca. On však povedal tomu, kto mu správu doniesol: „ Prestaň sa rúhať. Ved' môj otec je nesmrteľný.“

Ešte povedal, že námaha, chudoba, pobyt v cudzine, možné správanie a mlčanie plodí pokoru a pokora dáva odpustenie mnohých hriechov. Keď však na toto človek nedbá, sveta sa vraj zrieka nadarmo.

Ešte povedal: „Maj v nenávisti všetky svetské veci i telesné pohodlie, pretože to všetko z teba urobilo Božieho nepriateľa. Tak ako totiž vedie človek boj so svojim nepriateľom, musíme sa dať do boja aj s telom, aby nespohodlnelo.“

TEST MODLITBY

Drahí mladí priatelia, ak vám každodenné modlitby a spytovanie svedomia nerobia problémy a nie ste ani matematickí antitalenti, nasledujúce cvičenie pozostávajúce z niekoľkých krokov je určené práve vám. Cvičením vás prevedie tento anjelik , ktorý vám prezradí, čo máte robiť.

Spomeň si v duchu na slová (pozdravu, modlitby, či prikázania) a podľa toho zorad' v správnom poradí slová:

1. Pozdrav gréckokatolíka:

- a. Christu(18) b. !(6) c. Slava(6) d. Isusu(5)

2. Modlitba Kráľu nebeský:

- a. duše(15) b. spas(9) c. naše(3) d. dobrotivý(7)

3. Trojsväté:

- a. svätý silný(9) b. zmiluj sa nad nami.(1)
c. Svätý Bože(4) d. svätý nesmrteľný(11)

4. Otče náš:

- a. viny(5) b. naše(2) c. odpust'(12) d. nám(3)

5. Raduj sa:

- a. Spasiteľ'a(3) b. a Vykupiteľ'a(8)
c. Krista(4) d. porodila(17)

6. Nicejsko-konštantinopolské vyznanie viery:

- a. jednu(11) b. všeobecnú(15)
c. svätú(2) d. apoštolskú Cirkev(7)

7. 50. žalm

- a. všetky(13) b. viny(4) c. moje(14) d. zotri(3)

8. 50. žalm

- a. Pane(14) b. otvor(4) c. moje(14) d. pery(3)

9. 6 hlavných právd

- a. iba(9) b. Boh(3) c. jeden(5) d. jestvuje(6)

10. 6 hlavných právd

- a. nesmrteľná(22) b. je(12) c. človeka(6) d. duša(8)

Každé slovo má pridelené svoje vlastné číslo a v tomto, novousporiadanom poradí ich dosad' do tohto vzorca:

$$(A \times B) + C - D = ???$$

Vypočítaj a správnym výsledkom získaš slovo z nižšie uvedenej množiny (podľa čísla v zátvorke).

boží(63), bratu(52), Eliašu(45), hriešnym(38), Jahve(48), Ježišu(51), kral'u(41), Kriste(46), Kristus(50), miluj(31), mnou(56), Mojžišu(44), nado(68), nami(60), nečestným(36), nečistým(35), nekonečný(67), obľúbuj(32), odo(58), Otcu(43), Pane(42), porušeným(39), poškrveným(37), pred(59), priateľu(53), prorokuj(47), proroku(34), s tebou(62), sa(49), si(54), sme(57), ste(55), svätý(64), Synu(33), vani(61), večný(65), za mnou(69), zmiluj(30)

Získané slová zapíš do prázdnych políček.

1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____ 5. _____
6. _____ 7. _____ 8. _____ 9. _____ 10. _____

Blahoželáme! Vy máte pred sebou výsledok nášho testu a my máme na vás ešte jednu prosbu. Prečítajte si tajničku nahlas aspoň 10x a obetujte to na nejaký vlastný úmysel.

Priehrštie vtipov

Podľa mňa prvým človekom na svete nebol Adam, ale Eva.

Ako si na to prišiel?

V Biblii sa predsa píše, na počiatku bolo slovo!

Kňaz v nedelnej kázni napomína Eskimákov:

Musíte byť dobrí a milosrdní, inak pôjdete do pekla, kde sú najkruťejšie mrazy.

Jeho manželka sa po kázni pýta: Prosím ťa, prečo si tvrdil, že je tam mráz?

Keby som im povedal, že je tam teplo, všetci by tam chceli ísť!

Ocko, čo je to pokrytec?

To je človek, ktorý napíše knihu o vedeckom ateizme, a potom sa modlí, aby sa dobre predávala!

Jednému kňazovi sa raz sťažoval priateľ:

Nič sa mi nedarí, moje túžby sa neuskutočňujú a plány stroškotávajú, lebo Pán nechce vypočuť moje modlitby.

Kňaz mu s úsmevom povedal:

Sám si si na vine. Chyba je v tebe. Prečo sa denne modlíš: „Bud' vôľa Tvoja“? Mal by si sa radšej modliť: „Bud' vôľa moja!“

Škót umiera. Žena sa ho pýta: Skočím pre kňaza?

Načo, - tichým hlasom odpovedá Škót, - o chvíľku i tak budem hovoriť s jeho šéfom...

Peter Kolesár, 3. ročník

Nebo na zemi

„Tešíte sa na nebo?“ tak takouto otázkou začal jedny zo svojich púntk (večerné body na rozjímanie) náš špirituál, otec Karas. Odpovedal som si – jasné, že sa teším na nebo. Avšak, keď som sa nad touto otázkou začal zamýšľať trochu viac, zišiel mi na um jeden príbeh, ktorý o nebi hovorí. Bol to príbeh o chlapcovi, ktorý pomáhal otcovi rýľovať záhradu, keď sa mu zrazu zjavil anjel a pozval ho do neba. Odpovedal mu, že by šiel rád, len čo pomôže otcovi dokončiť túto prácu. Anjel teda odišiel. Druhýkrát sa mu anjel s rovnakým pozvaním zjavil, keď pomáhal svojej mame pri umývaní riadu. Keďže mala veľa práce, odpovedal mu rovnako, že prácu dokončí a potom pôjde. Roky plynuli a z chlapca sa stal starý dedko, keď ho znova navštívil anjel. Dedko sa veľmi potešil a vravel anjelovi, že teraz s ním už môže ísť do neba, pretože zvládol všetku pomoc blížnym. Anjel sa naň usmial a povedal mu: „A čo myslíš, kde si bol doteraz?“

Príbeh jednoduchý, ale pre mňa mnohovravný. Tento chlapec bol ochotný zriecť sa svojho pohodlia a vložiť sa do služby blížnym. Prijímal to, čo mu každodenná situácia prinášala, nereptal a vďaka tomu žil nebo už na tejto zemi. Tu som si aj ja uvedomil, že spomínaná otázka - „tešíte sa na nebo?“ sa nezačína až niekde vo vzdialenej budúcnosti, ale odpoveď na ňu môže z mojich úst znieť aj takto - „ved' ja nebo prežívam už tu na zemi.“ Vskutku som si uvedomil, že nebo mám pred očami a predsa ho často nevidím, pretože hľadám len naplnenie svojich túžob a predstáv a nevidím príležitosť k službe blížnym, ktorú mi denne dáva Pán, ako možnosť ísť do neba. Často si ani neuvedomujem, že šťastie nájdem až vtedy, ak nebudem trvať na svojich predstavách o živote, ale začnem hľadať Pána v každom dni a v každom človeku, ktorého mi pošle do života. Takto ma toto moje ranné stretnutie s Pánom v rozjímaní priviedlo nielen k modlitbe byť citlivý na dotyk Boha, ale aj ku konkrétnym skutkom počas konkrétneho dňa.

Tomáš Miňo, 2. ročník

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ, n. f.

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ bol zriadený v roku 2001 prešovským sídelným biskupom. Jeho účelom je podporovať vzdelávanie seminaristov, kňazov, biskupov, žiakov gréckokatolíckych cirkevných škôl i laikov a rozvíjať duchovné a kultúrne hodnoty Gréckokatolíckej cirkvi a tiež chrániť ľudské zdravie.

Vďaka tomuto fondu bolo možné združiť finančné prostriedky pre realizáciu mnohých projektov a podujatí v súlade s jeho poslaním.

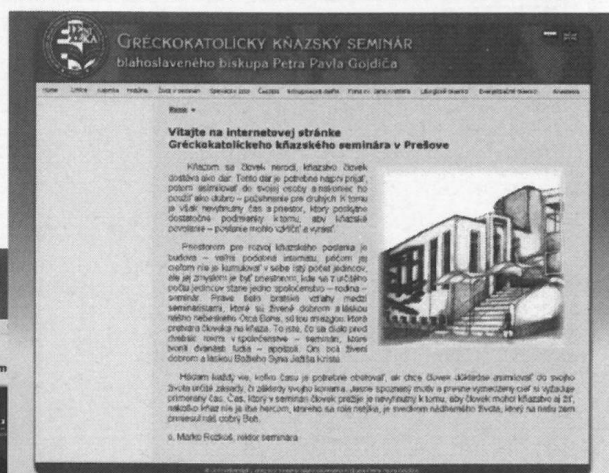
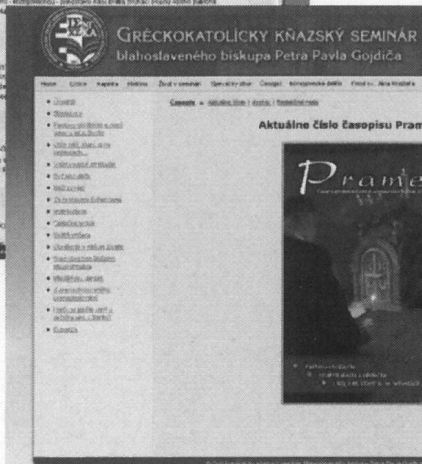
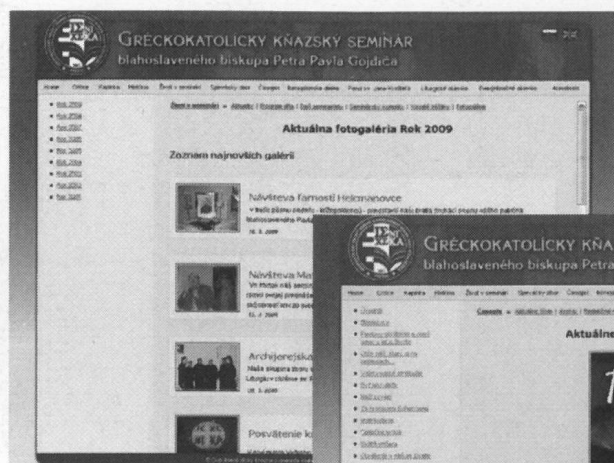
Číslo účtu : 10006-66513060/4900
IČO : 36167126

Adresa: sv. Ján Krstiteľ, n. f.
Správca fondu: ThLic. Miroslav Šimko
Sládkovičova 23
080 01 Prešov

tel.: +421 517567380

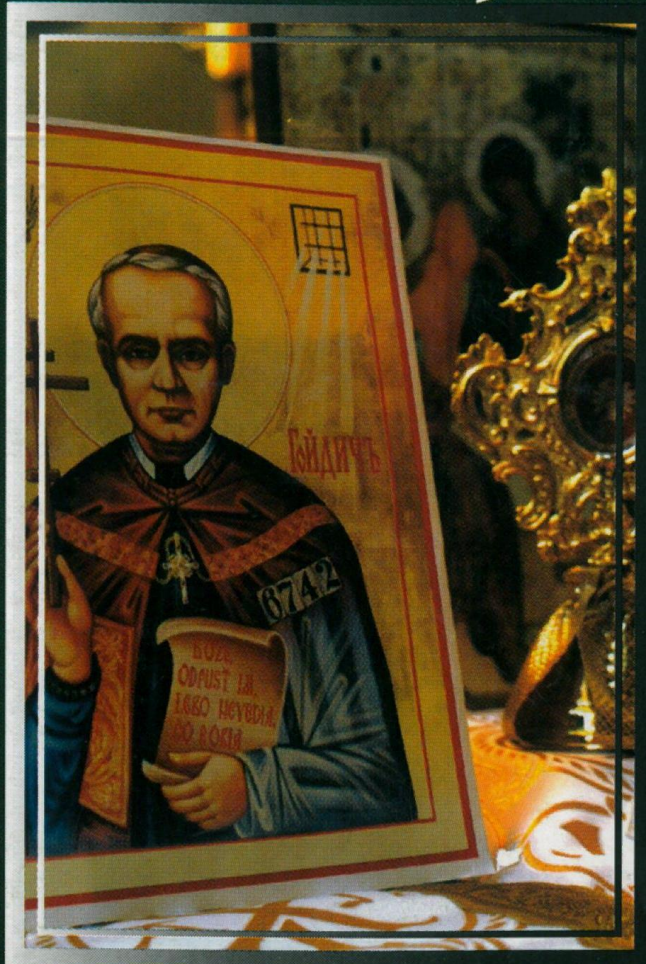
e-mail: simko@unipo.sk

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého, kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom.

Navštívte naše web - stránky: www.unipo.sk/pracoviska/gks
www.gojdic.sk

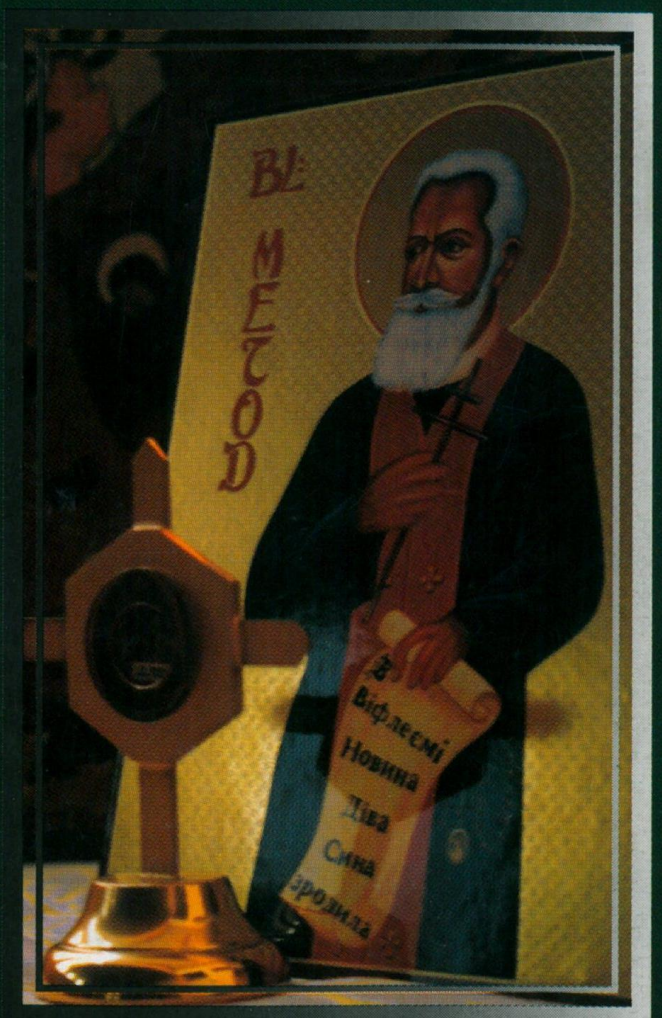
Blahoslavený biskup
Peter Pavel Gojdič

Blahoslavený biskup
Teodor Romča

Blahoslavený biskup

Blahoslavený kniaz